

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Zuzany Bystřické a soudců Mariana Kokeše a Lubomíra Majerčíka, ve věci

žalobci: a) J. B.
b) E. N.
c) T. S.
zastoupení advokátem Mgr. Petrem Olbortem
sídlem Nad Vývozem 4828, 760 05 Zlín

proti
žalovanému: **Krajský úřad Zlínského kraje**
sídlem tř. Tomáše Bati 21, 761 90 Zlín

za účasti: I) **E.ON Česká republika, s.r.o.**
Lidická 36, 659 44 Brno
II) **CETIN a.s.**
Českomoravská 2510/19, 190 00 Praha 9

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 9. 2021, č. j. KUZL 65754/2021, sp. zn. KUSP 30328/2021 ŽPZE-IS,

takto:

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Zlínského kraje ze dne 22. 9. 2021., čj. KUZL 65754/2021, sp. zn. KUSP 30328/2021 ŽPZE-IS, se **ruší** a věc se **vrací** k dalšímu řízení žalovanému.

II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobcům náhradu nákladů řízení ve výši 29 183 Kč k rukám jejich advokáta Mgr. Petra Olborta do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

III. Osobám zúčastněným na řízení se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Výše označeným rozhodnutím ze dne 22. 9. 2021, č. j. KUZZ 65754/2021, sp. zn. KUSP 30328/2021 ŽPZE-IS (dále jen „napadené rozhodnutí“) žalovaný zamítl odvolání žalobců a současně potvrdil usnesení Městského úřadu Vizovice, odboru životního prostředí (dále také „vodoprávní úřad“) ze dne 26. 7. 2018, sp. zn. MUVIZ 010705/2018, č. j. MUVIZ 012678/2018 ZP-EJ, (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), kterým bylo rozhodnuto, že žalobci - paní J. B. (dříve S.; dále jen „žalobkyně 1“), paní E. N. (dále jen „žalobkyně 2“) a pan T. S. (dále jen „žalobce 3“), nejsou účastníky stavebního řízení zahájeného 20. 6. 2018 ve věci povolení stavby „*Rodinný dům parc. č. X, k.ú. X, stavební objekt VODOVOD, VRTANÁ STUDNA a stavební objekt KANALIZACE, ČOV na pozemku parc. č. X v katastrálním území X, které je u Městského úřadu Vizovice, odboru životního prostředí projednáváno pod spisovou zn.: MUVIZ 010705/2018*“ (dále jen „stavba“). O vydání povolení stavby požádal Ing. R. K., bytem X (dále jen „stavebník“).
2. V této věci již bylo jednou rozhodováno Krajským soudem v Brně (dále jen „soud“), který rozsudkem ze dne 21. 4. 2021, č. j. 29 A 8/2019-62 rozhodnutí žalovaného zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

II. Shrnutí argumentů obsažených v žalobě

3. Ve včas podané žalobě žalobci navrhli, aby soud napadené a prvostupňové rozhodnutí zrušil. Žalovaný ignoroval závěry krajského soudu, pouze formalisticky se snažil napravit vyčtené vady. Odepřel žalobcům možnost hájit svá práva. V obci není zaveden vodovod, žalobci jsou tak odkázáni na své studny jako jediný zdroj pitné vody. Ten je stavbou studny na pozemku stavebníka ohrožen, neboť tato má negativní vliv na vodní zdroje žalobců. Zjištění a právní hodnocení žalovaného ve vztahu k účastenství jsou nesprávná. Studny žalobců byly vybudovány na základě řádných veřejnoprávních souhlasů dle tehdy platných právních předpisů. Není zřejmé, z čeho žalovaný dovodil opak. Na tom nic nemění to, že žalobci podali žádosti o povolení k nakládání s vodami k odběru podzemních vod z jejich studní a o dodatečné povolení stavby studní. Žalobci sami neuznali nelegálnost studní, jak žalovaný tvrdí. Žalobcům nemůže jít k tíži, že byli nuceni o dodatečné stavební povolení požádat, pokud tento postup zcela nedůvodně vyžadoval správní orgán, jenž jím podmiňoval vydání povolení k odběru podzemních vod. Absence povolení nemohla být překážkou pro přiznání účastenství v řízení – rozhodnutí Nejvyššího správního soudu (dále také „NSS“) ze dne 1. 6. 2011, sp. zn. 9 As 78/2011, rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 24. 6. 2020, č. j. 46 A 72/2017-27.

IV. Shrnutí vyjádření žalovaného

4. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Povoleno bylo pouze umístění studen. Žádné z rozhodnutí nelze považovat za řádné stavební povolení ke stavbě studny. Předložená kolaudační rozhodnutí nelze považovat za řádný doklad o povolení k užívání staveb studní

žalobců. Argumentace rozhodnutím Nejvyššího správního soudu sp. zn. 9 As 78/2011 není na místě. Byl posouzen a vyhodnocen potenciální negativní vliv odběru z vrtané studny na pozemku stavebníka na okolní zdroje podzemní vody se závěrem, že nehrozí žádné riziko ovlivnění množství zdrojů podzemních a povrchových vod.

V. Posouzení věci soudem

5. Krajský soud v Brně ve smyslu § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „soudní řád správní“), bez nařízení ústního jednání přezkoumal v souladu s § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „soudní řád správní“), v mezích žalobních bodů napadené rozhodnutí žalovaného a rozhodnutí vodoprávního úřadu vydané v prvním stupni, včetně řízení předcházejících jejich vydání, a shledal, že žaloba **je důvodná**.
6. Předně soud považuje za vhodné poukázat na to, že rozhodnutí vydané podle § 28 odst. 1 správního řádu o tom, že osoba není účastníkem řízení, může být předmětem soudního přezkumu ve správním soudnictví (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 7. 2015, č. j. 9 As 222/2014-147)
7. V nyní řešené věci je předmětem sporu polemika žalobců o tom, zda měli být účastníky řízení ve věci povolení stavby „*Rodinný dům parc. č. X, k.ú. X, stavební objekt VODOVOD, VRTANÁ STUDNA a stavební objekt KANALIZACE, ČOV na pozemku parc. č. X v katastrálním území X z důvodu, že na jejich pozemcích jsou studny, které využívají. tato skutečnost je nesporná. Soud si je vědom, řízení, ve kterém se žalobci domáhali postavení účastníka řízení, bylo ukončeno rozhodnutím ze dne 20. 12. 2018 č. j.: MUVIZ 021667/2018 ZP-EJ a je již pravomocné Ing. R. K. bylo vydáno povolení k nakládání s podzemními vodami k jejich odběru z vrtané studny, povolení k nakládání s podzemními vodami k vypouštění odpadních vod z domovní čistírny odpadních vod a stavební povolení k provedení vrtané studny, vodovodu, čistírny odpadních vod a kanalizace. S ohledem na tuto skutečnost je posouzení účastenství žalobců spíše akademickou otázkou.*
8. Krajský soud ohledně tohoto sporu již jednou rozhodoval, a to rozsudkem ze dne 9. 5. 2021, č. j. 29 A 8/2019-62 (dále jen „zrušující rozsudek“). Konstatoval mimo jiné, že mu je známa judikatura, v níž je potenciální dotčení práv vlastníka sousedního pozemku spojováno s existencí povolení k nakládání s podzemními vodami (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 9. 2010, čj. 8 As 55/2009-96, nebo rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 8. 2017, čj. 2 As 326/2016-33), nicméně si zároveň není vědom judikatury, v níž by byl tento závěr vysloven i v případě, že „sousední“ vlastník současně tvrdí faktickou existenci studny. Naopak je soudu známo rozhodnutí, které může naznačovat, že dotčení práv souseda lze spojovat s (pouhou) *možností* nakládat s podzemními vodami. V rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 24. 6. 2020, čj. 46 A 72/2017-27, se tamní soud věnoval účastenství v územním řízení (nyní jde o stavební řízení) a v bodě 17 vyslovil, *aby mohlo pojmově dojít k dotčení vlastnického (či jiného věcného) práva umístěním stavby studny, musí být s vlastnictvím sousedícího pozemku či stavby (nebo jiným věcným právem k nim) nutně spojena možnost nakládání s podzemními vodami. Jen v takovém případě si totiž lze představit, že by mohlo dojít k dotčení práv jiného účastníka.* Na základě této úvahy zamítl tamní soud žalobu toho žalobce, na jehož pozemku se dle žalobních tvrzení nenacházely žádné vodní zdroje.
9. Dále zde soud uvedl, že dospěl k důvodnosti žalobního bodu ohledně toho, že správní orgány nemohly svůj závěr postavit pouze na absenci povolení k nakládání s podzemními vodami.

Zdůraznil, že významná je existence vodního zdroje. Připomněl, že smyslem účastenství souseda ve stavebním řízení je jeho zapojení do řízení a umožnění podat námitky týkající se potenciálního dotčení na jeho právech konkrétním navrženým způsobem provádění stavby, byť by se posléze při posuzování věci stavebním úřadem ukázalo, že námitky jsou nedůvodné.

10. Soud rovněž ve zrušujícím rozsudku konstatoval, že výchozí správní úvaha (založená na absenci povolení k nakládání s vodami) byla nesprávná, což by postačovalo pro zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení k dalšímu řízení. Žalovaný nicméně vzal do svých úvah i (ne)legálnost stavby (ač není zcela zřejmé, jakou důležitost této okolnosti přikládal, jak bylo nastíněno výše) a žalobci proti této úvaze uplatnili žalobní bod, který se soud rovněž pokusil přezkoumat. Dospěl však k tomu, že rozhodnutí je v tomto směru nepřezkoumatelné pro nedostatek odůvodnění.
11. Ze správního spisu soud zjistil, že žalobci jsou vlastníky (mimo jiné) pozemků evidovaných v katastrálním území X s parcelními čísly XA a XB. Tyto pozemky se nachází napříč přes ulici od pozemku, na němž má být realizován předmětný stavební záměr, a dle tvrzení žalobců se na nich nachází studny. Žalobci proto nejprve přípisem ze dne 2. 7. 2018 požádali o vstup do řízení o umístění stavby studny stavebníka, ale vzhledem k pravomocnému ukončení územního řízení vodoprávní úřad vyšel z toho, že se fakticky domáhají účastenství v (probíhajícím) řízení o žádosti o stavební povolení stavby vrtané studny a vodovodu. Žalobci vodoprávnímu úřadu v souvislosti se svým požadavkem vstoupit do předmětného řízení zaslali ještě několik dalších písemností (ze dne 10. 7. 2018, ze dne 23. 7. 2018, ze dne 26. 7. 2018), k nimž připojili i několik listin, jimiž chtěli doložit dotčení svých práv a oprávněnost staveb studní. Mimo jiné se jednalo o oznámení havárie ze dne 12. 6. 2018; čestné prohlášení několika osob; územní rozhodnutí, rozhodnutí o přípustnosti stavby a souhlasy s užíváním stavby, které byly vydané Okresním národním výborem v Gottwaldově; fotografie studny žalobkyně a).
12. V napadeném rozhodnutí žalovaný předmětné dokumenty hodnotí, a to v rámci změny odůvodnění rozhodnutí správního orgánu prvního stupně. Byť nelze tento postup a hodnocení žalovaného shledat jako precizní a vhodné, možnosti přezkumu zdejším soudem dostačuje. Žalovaný totiž uzavřel, že žádný z předložených dokumentů není povolením pro stavbu studny podle výše uvedeného zákona o vodním hospodářství. K tomuto krajský soud považuje za vhodné připomenout, že je nutno číst rozhodnutí obou stupňů jako jeden celek (srov. rozsudek NSS ze dne 31. 10. 2015, č. j. 6 As 161/2015-25). Řízení, z něhož vzešlo napadené správní rozhodnutí, je totiž ovládáno zásadou jednotnosti řízení. Totéž řízení zahrnuje jak řízení odehrávající se před správním orgánem prvního stupně, tak i případné odvolací řízení. Tato řízení se tedy pojímají dohromady, ve svém komplexu, jako jeden celek jsou vnímána všechna rozhodnutí povstálá v jednotlivých fázích řízení (srov. rozsudek NSS ze dne 31. 8. 2009, č. j. 4 Ads 86/2008-198). Byť se v tomto směru žalovaný řídil právním názorem vysloveným ve zrušujícím rozsudku a původní nepřezkoumatelnost napravil, tato skutečnost nemá vliv na konečné posouzení účastenství žalobců. Otázka vlastnictví studen žalobců totiž měla být řešena až v samotném stavebním řízení při rozhodování o důvodnosti námitek žalobců.
13. Dle názoru soudu potenciální dotčení práv „souseda“, a tedy důvod pro přiznání účastenství, lze vyvozovat již ze samotné existence studny (resp. zdroje podzemních vod) v jeho vlastnictví, respektive na jeho pozemku, a tedy možnosti nakládat s podzemními vodami.

Smyslem účastenství souseda ve stavebním řízení je jeho zapojení do řízení a umožnění podat námitky týkající se potenciálního dotčení na jeho právech konkrétním navrženým způsobem provádění stavby, byť by se posléze při posuzování věci stavebním úřadem ukázalo, že námitky jsou nedůvodné a k dotčení vlastnických či jiných práv dojít nemůže. Námitky subjektů domáhajících se účastenství v řízení je tedy nutno posuzovat ve dvou rovinách – jednak v té, zda zakládají jejich účastenství v předmětném řízení, a jednak v té, zda jsou důvodné, tj. že skutečně dochází k zásahu do jejich práv.

14. Soud tedy uzavírá, že se žalobci s ohledem na skutečnost, že na pozemcích v jejich vlastnictví jsou studny, které reálně využívají, mělo být jednáno jako s účastníky řízení. Z uvedeného důvodu tedy soud napadené rozhodnutí zrušil.
15. Otázka, zda byli žalobci reálně dotčeni na svých právech, měla být řešena ve stavebním řízení, ve kterém se žalobci domáhali účastenství. Teprve zde mělo být řešeno, zda byly studny žalobců řádně povoleny, zda k nim existovalo povolení vodoprávního úřadu k odběru podzemních vod a zda studna stavebníka může mít negativní vliv na vodní zdroje žalobců.
16. I když se jeví posouzení dalších námitek nadbytečným, vzhledem ke konkrétním okolnostem případu pokládá soud jejich posouzení za přínosné. Studny byly dle žalobců vybudovány na základě řádných veřejnoprávních souhlasů vyžadovaných tehdy platnými právními předpisy. Soud ze správního spisu zjistil, že územními rozhodnutími obecného stavebního úřadu Okresního národního výboru v Gottwaldově, odboru výstavby a územního plánování ze dne 10. 8. 1973 č. j. VÚP-1767/73-lng.T., a ze dne 1. 10. 1973 č. j. VÚP 2754/73-lng.T bylo povoleno umístění studen. Tyto obsahují výčet objektů, jejichž umístění obecný stavební úřad povolil: vlastní stavbu rodinného domu, přístup k ní, studnu, elektro přípojku a septik. Jde tedy o územní rozhodnutí vydaná v souladu s tehdy platnou právní úpravou na úseku stavebního práva. Dále byly předloženy dvě rozhodnutí Okresního národního výboru v Gottwaldově, odboru výstavby a územního plánování ze dne 10. 4. 1974 č. j. VÚP-1038/1974/Dr a č. j. VÚP-936/1974/Dr o přípustnosti stavby. Jak správně žalovaný uvedl ve svém vyjádření k žalobě, rozhodnutí nelze považovat za řádné stavební povolení ke stavbě studny, jelikož nebylo vydáno speciálním stavebním úřadem, tedy vodohospodářským orgánem a stavba studny ani nebyla předmětem povolení. Předmětem obou povolení byly toliko novostavby rodinných domů žalobců. Rovněž v kolaudačních rozhodnutích obecného stavebního úřadu – Okresního národního výboru v Gottwaldově ze dne 26. 10. 1981 č. j. VÚP 2532/1981/Br a ze dne 4. 11. 1977 č. j. VÚP-3413/1977/Dr, nebyla stavba studny zmíněna. Šlo o povolení k užívání rodinných domů. V době vydání povolení stavby rodinných domů žalobců roku 1974 podléhala stavba studny zákonu č. 11/1955 Sb., o vodním hospodářství. Mělo tedy být vydáno povolení vodohospodářského orgánu (místně příslušného národního výboru) dle § 8 odst. 1 písm. c) ve spojení s § 23 tohoto zákona. Po dokončení stavby byl tentýž orgán dle § 24 vládního nařízení č. 14/1959 Sb., oprávněn vydat rozhodnutí o schválení provedené stavby studny a povolit její užívání. Nebylo však prokázáno, že k tomu došlo. S ohledem na uvedené tak nelze přisvědčit názoru žalobců, že měli před vydáním zrušujícího rozsudku oprávnění nakládat s vodami.
17. Správní řízení, ve kterém se žalobci domáhali postavení účastníka řízení, bylo ukončeno rozhodnutím ze dne 20. 12. 2018 č. j.: MUVIZ 021667/2018 ZP-EJ a je již pravomocné. Žalovaný požádal vodoprávní úřad emailem ze dne 2. 9. 2021 o sdělení, zda jsou tyto

povolené stavby již dokončeny a užívány, a v případě, že stavby, zejména studna, již užívány jsou, jestli se v dané lokalitě vyskytly problémy s nedostatkem vody, nebo jestli jsou vodoprávnímu úřadu známy nějaké nové skutečnosti, související s předmětným řízením. Vodoprávní úřad sdělil, že předmětná stavba je zrealizována v souladu se stavebním povolením a s ověřenou projektovou dokumentací, je dokončená a je schopna užívání a nebyla zaznamenány žádné problémy s nedostatkem vody v dané lokalitě. Dle žalovaného žádný z předložených dokladů není možné považovat za doklad, kterým by bylo možné prokázat dotčení vlastnického práva v předmětném stavebním řízení. Vzhledem k tomu, že žadatelé neprokázali legálnost svých studní, tj. neprokázali, že bylo pro tyto studny vydáno stavební povolení a že je z nich povolen odběr podzemní vody, a tudíž neprokázali možnost dotčení svých vlastnických práv, dospěl žalovaný k závěru, že nejsou účastníky stavebního řízení. K tomu soud uvádí, že jak vyplývá z výše uvedeného, tento názor žalovaného je nesprávný.

18. Žalobci namítají, že studna má negativní vliv na vodní zdroje žalobců. Jak již soud uvedl, toto posouzení by mělo svoje místo až v řízení o povolení stavby. Soud jen na dokreslení věci uvádí, že ze spisového materiálu nevyplývá, že by tuto skutečnost žalobci něčím doložili. Z předložených fotografií nelze seznat, kdy tyto byly foceny, nelze tak potvrdit, že by se jednalo o fotografie před a po zhotovení studny stavebníka. Naopak žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, že se za dobu užívání studny stavebníka nevyskytly v lokalitě problémy s nedostatkem vody. Součástí spisu je rovněž Hydrogeologické vyjádření Ing. M. F., osoby odborně způsobilé v oboru hydrogeologie a geologických prací, zpracované v listopadu 2017. Ing. M. F. posoudil a vyhodnotil potenciální negativní vliv odběru z vrtané studny na pozemku stavebníka na okolní zdroje podzemní vody. Uzavřel, že při plánovaném množství odebírané podzemní vody ze studny stavebníka nehrozí *„žádné riziko ovlivnění množství zdrojů podzemních a povrchových vod nebo chráněných území vymezených zvláštními právními předpisy.“* Vycházel z plánovaného maximálního hodinového i denního množství odebírané vody. Odběr při maximální vydatnosti 0,7 l/s po dobu 19 minut bude dle Ing. F. znamenat snížení hladiny podzemní vody ve vzdálenosti 9,8 m od projektované studny o méně než 0,1 metru. Jako nejbližší známou povolenou studnu uvedl Ing. F. studnu na pozemku parc. č. XC, vzdálené od studny stavebníka cca 51 m (studny žalobců jsou od studny stavebníka o několik desítek metrů dále). Negativní ovlivnění studnou stavebníka nezmiňuje a nepředpokládá. Lze tedy souhlasit se závěrem žalovaného v jeho vyjádření k žalobě, že ani vzdálenější studny nebudou odběrem z vrtané studny ovlivněny. V řízení by tedy s největší pravděpodobností námitky žalobců stran negativního vlivu studny stavebníka na jejich vodní nebyly shledány důvodnými, pokud by žalobci nepředestřeli jinou argumentaci a důkazy.
19. Žalovaný dále upozornil na to, že dotazem u vodoprávního úřadu zjistil, že žalobci si zažádali o dodatečné povolení stavby kopané studny a žádost o povolení k odběru z této kopané studny v množství 160 m³ za rok. Dne 16. 12. 2019 byla vodoprávnímu úřadu doručena žádost žalobce 3 a žalobkyně 2 a rozhodnutí je před vydáním. Dne 21. 8. 2018 podala u vodoprávního úřadu žalobkyně 1 žádost o povolení k odběru podzemních vod z kopané studny v množství 160 m³ za rok. O dodatečné povolení stavby kopané studny a vodovodu požádala žalobkyně 1 dne 16. 12. 2019. Rozhodnutí o povolení k nakládání s vodami a dodatečnému povolení stavby bylo žalobkyni 1 vydáno vodoprávním úřadem dne 26. 7. 2021 pod č. j. MUVIZ 012944/2021, právní moci nabylo dne 25. 8. 2021.

20. Žalovaný uzavřel, že vzhledem k tomu, že žalobci neprokázali žádnou doloženou listinou legálnost svých studní, tedy neprokázali, že bylo pro tyto studny vydáno stavební povolení a že je z nich povolen odběr podzemní vody, neprokázali možnost dotčení svých vlastnických práv. Zde je nutno závěr žalovaného korigovat. Sám žalovaný si vyžádal odpověď vodoprávního úřadu, přičemž zjistil, že žalobci si požádali o předmětná povolení a žalobkyni 1 bylo již vydáno. Žalovaný v takovém případě nemohl věc uzavřít s tím, že žalobci neprokázali dotčení vlastnických práv, neboť neprokázali legálnost svých studní.

VI. Závěr a náklady řízení

21. Soud vzhledem k výše popsaným úvahám napadené rozhodnutí zrušil pro nezákonnost a vrátil žalovanému k dalšímu řízení podle ustanovení § 78 odst. 1 soudního řádu správního. V dalším řízení bude žalovaný ve smyslu § 78 odst. 5 soudního řádu správního vázán vysloveným právním názorem. Soud především dospěl k závěru, že účastenství žalobců v předmětném stavebním řízení nebylo možno popřít na základě toho, že nedisponují povolením k nakládání s podzemními vodami. Žalobci byli účastníky řízení vzhledem k existenci a reálnému užívání studen na jejich pozemcích. O tom, zda skutečně došlo k újmě na jejich vlastnických právech mělo být rozhodováno až v řízení o povolení stavby.
22. O náhradě nákladů soudního řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto dle zásady úspěchu ve věci (§ 60 odst. 1 soudního řádu správního). Žalobci měli ve věci plný úspěch, tudíž mají proti žalovanému právo na náhradu nákladů řízení, které tvoří jejich zaplacené soudní poplatky za žalobu proti rozhodnutí správního orgánu ve výši 3 x 3 000 Kč a odměna advokáta. Odměna advokáta žalobců byla stanovena v souladu s ustanovením § 35 odst. 2 soudního řádu správního podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů. Advokát žalobců ve věci učinil celkem dva úkony právní služby podle § 11 odst. 1 písm. a) a d) advokátního tarifu (převzetí a příprava zastoupení, podání žaloby). Odměna za tyto úkony byla určena dle § 7 bodu 5 ve spojení s § 9 odst. 4 písm. d) advokátního tarifu. Základní výše odměny za zastupování činí 3 000 Kč. protože šlo o společné zastupování více osob, snižuje se odměna pro každou osobu podle § 12 odst. 4 advokátního tarifu o 20 %. Odměna za jeden úkon pro jednu osobu tak činí 2 480 Kč. Celkově byly učiněny dva úkony právní služby pro tři osoby, tedy 2 x 3 x 2 480 Kč, celkově 14 880 Kč. Advokátovi náleží i náhrada hotových výdajů, která byla podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu určena paušální částkou za jeden úkon právní služby, tedy 2 x 3 x 300 Kč., což je 1 800 Kč. Celkem odměna a náhrada hotových výdajů činí 16 680 Kč. Jelikož je advokát žalobců plátcem daně z přidané hodnoty, zvyšuje se odměna a náhrada hotových výdajů ve smyslu § 57 odst. 2 soudního řádu správního o částku odpovídající dani (21 %), tedy o 3 503 Kč. Celkem náklady řízení žalobců činí 29 183 Kč (9 000 Kč + 20 183 Kč). Soud žalovanému určil k zaplacení přiměřenou lhůtu.
23. Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení, neboť jim soudem nebyla uložena žádná povinnost, v souvislosti s níž by jim náklady vznikly (§ 60 odst. 5 s. ř. s. *a contrario*).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo

člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 28. května 2024

Zuzana Bystřická v.r.
předsedkyně senátu